เนงห์ ณีห์ มั้ว เก๋ เก่อ

มั้ว อี๊ ฮนู๊ อ๊อ ตูห์ พ้ง ยีห์ มูห์ ตัว นาห์ เป่ ฮ๋า ยช่ง อี๊ ตูห์ ฮู ไฮห์ เตียห์ เต๊ง อี๊ ตูห์ ฮู ไฮห์ เตียห์ ป๋อ เต๊ง เท๊ย ป๋อ เนก๋อ ตัว เตา เป๊ ตูห์ นาห์ เจห์ เต๊ง เท๊ย ป๋อ เนก๋อ ลอห์ ศอห์ อี๊ ตอห์ เก๋ เต๊ง เท๊ย ป๋อ เนก๋อ มั้ว เป๊ ตูห์ นาห์ ลอห์ ไฟ๊ ณีห์ สี๊ เฮ่า เจห์ เต๊ง เท๊ย ป๋อ เนก๋อ เท๊ย ลี สี๊ จ๋า เจห์ มั้ว อี๊ ตูห์ ตู๊ เก่อ เนต๋อ ลู๊ เบ ฮู ไฮห์ เตียห์ “กั่ว” กั่ว ลอห์ ป่อ เต๊ง เท๊ย ป๋อ เจห์ กั่ว ไฮห์ เตรา เต๊ง เท๊ย ป๋อ เนก๋อไฮห์ เตียห์ เน๊ สี๊ จ๋า ด๊า ณี เต๊ง เท๊ย ป๋อ เนก๋อ เท๊ย เต๊ ไฮห์ เตียห์ “อี๊ ตัว เตา เป๊ ตูห์ นาห์ อี๊ มั้ว ไฟ๊ อี๊ เลงห์ อี๊ ตูห์ เจห์ ฉั่ว อี๊ ตูห์ อี๊ ณีห์ เป๊า มั๊ว เตรา เล้ง ตีห์” เต๊ง เท๊ย ป๋อ เนก๋อ เท๊ย ลี เตา ท๋อ กั่ว ป๊า มั๊ว เป๊ ตูห์ นาห์ ลอห์ ไฟ๊ เตรา อ๊อ ตูห์ เจห์ เน๋กอ ไฮห์ เตียห์ “ตูห์ ตี้ เลาห์ ก้อ ป๊า มั๊ว เป๊ ตูห์ นาห์ จ้อ ลอห์ ไฟ๊ เจห์ มั๊ว อี๊ ตูห์ ไฟ๊ เตรา เต๊ง เท๊ย อี๊ ตูห์ เตรา ป๋อ เจห์ มั๊ว อี๊ ตูห์ เตรา กู๋ ซื๊ เจห์ เต๊ง เท๊ย ป๋อ เท๊ย มั๊ว อี๊ ตูห์ นาห์ เตรา กั่ว เล่อ เจห์ กั่ว นขา ตูห์ นาห์ มูห์ เฌ๋ เล่อ เต๊ง เท๊ย ป๋อ เนก๋อ ซ๋า เตา ไฮห์ เตียห์ เนก๋อ ยอห์ อ๊อ ตูห์ คี๋ๆ มูห์ ตัว เตา นาห์ ลอห์ อัว ลี จาห์ กั่ว ฮอ เตา อี๊ ตูห์ นาห์ นขา มูห์ เฌ๋ เล่อ เต๊ง เท๊ย ป๋อ เนก๋อ ซ๋า เตา อี๊ ย่า เนกาห์ ลี เต๊ง เท๊ย ป๋อ เนก๋อ ไฮห์ เตียห์ “อัว ลี จาห์ อี๊ ฮอ ณีห์ มั๊ว ตูห์ นาห์ จ้อ ลอห์ ไฟ๊ อี๊ เลงห์ อี๊ นตร๊า” เต๊ง เท๊ย ป๋อ เนก๋อ ซ๋า เตา เจห์ ตี๊ ลีห์ เล่อ

ยช้า ด๊า เนงห์ นอ ไฮห์ เตียห์ เนงห์ ณีห์ มั๊ว เก๋ เก่อ เจห์ เตราห์ ลัวห์ ดาห์ เนศียห์ น้อ

คนไร้การศึกษา

กาลครั้งหนึ่งมีเพื่อนสองคนไปยิงหนูในป่าเพื่อนอีกคนหนึ่งมีชื่อว่า “เต๊ง” ส่วนอีกคนหนึ่งมีชื่อว่า “ป๋อ”เต้งกับป๋อยิงนกได้สามตัว หลังจากนั้นเต๊งกับป๋อก็กลับมาถึงกลางทางทั้งสองก็เอาหนูมาแบ่งกัน เต๊งกับป๋อได้แบ่งหนูกันคนละตัวแต่ว่ายังเหลืออยู่อีกหนึ่งตัวไม่รู้ว่าจะแบ่งให้ใครดี เต๊งกับป๋อก็เลยได้เถียงกัน ขณะที่เขาทั้งสองยังเถียงกันนั้น ได้มีชายคนหนึ่งเป็นคนที่มีการศึกษา ชายคนนั้นมีชื่อว่า “กั่ว”กั่วเดินผ่านมาเจอเข้าพอดีก็เลยถามว่า “เจ้าสองคนกำลังถกเถียงเรื่องอะไรกัน” เต๊งกับป๋อก็เลยตอบว่า “เราไปยิงหนูมาได้สามตัวและเราก็เอาหนูนั้นมาแบ่งให้กันคนละตัว แต่ว่ามันก็ยังเหลืออยู่หนึ่งตัวไม่รู้ว่าจะแบ่งอย่างไรดี ดังนั้นเต๊งกับป๋อก็เลยขอร้องให้กั่วช่วยแบ่งให้หน่อย กั่วก็เลยก็ตอบว่า “ได้ ถ้ามีหนูอยู่สามตัวหนึ่งตัวก็แบ่งให้เต๊งหนึ่งและก็แบ่งให้ป๋อหนึ่งตัว ส่วนไอ้ตัวที่เหลือก็แบ่งให้ฉันสิ”

เต๊งกับป๋อก็เลยแบ่งหนูหนึ่งตัวให้กั่วไป หลังจากที่กั่วได้หนูไปแล้วนั้นเต๊งกับป๋อก็คิดได้ว่า “เราสองคนเป็นคนไปยิงหนูมา แล้วทำไมกั่วต้องได้หนูไปหนึ่งตัวด้วย”เมื่อเต๊งกับป๋อคิดได้พร้อมกันแล้วก็เลยพูดออกมาว่า “เราน่าจะเอาหนูมาแบ่งกันคนละครึ่งกันถึงจะถูก” เมื่อเต๊งกับป๋อคิดได้ดังนั้นก็สายไปแล้ว

ดังนั้นนิทานเรื่องนี้ได้สอนเราให้รู้ว่าถ้าเราไม่มีการศึกษา เราก็จะถูกคนอื่นหลอกกินไปฟรีๆ